

เทศน์เช้า วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เราอยู่กับครูบาอาจารย์นะ ถ้าครูบาอาจารย์ที่เป็นนะ เขาบอกว่าความจริงกับความปลอมมันอยู่ด้วยกัน โลกนี้เป็นสมมุติ โลกนี้ของปลอม แต่ความจริงแท้กับความจริงปลอมไง ถ้าความจริงปลอม คุณติ ทางวิชาการนะคนที่เขารู้จริงนะเขาปาฐกถาทางวิชาการได้ชัดเจนมากเลย แต่คนที่มันฟังบ่อยครั้งเข้าๆ เขาก็รู้ทันของเขาจนเขาพูดได้ แต่ถ้าให้ตอบปัญหา ตอบไม่ได้

ความจริงแท้ๆ ถ้าความจริงแท้มันเป็นความจริงแน่นอน ความจริงแท้เพราะมันเป็นอริยสัจ มันเป็นความจริง จริงจากประสบการณ์ของเรา ความจริงปลอมไง ความจริงปลอม ของจริงของปลอมอยู่ด้วยกัน คำว่าของจริงของปลอมอยู่ด้วยกัน เพราะโลกนี้เป็นโลกของปลอม เกิดมานี่ปลอม เกิดมาปลอมเพราะอะไร เพราะเกิดในสมมุติ สมมุติมันต้องเวียนไปตามธรรมชาติของมัน สิ่งนี้มันมีอยู่โดยธรรมชาติเลย สิ่งที่เป็นความจริงจอมปลอมมีอยู่แล้ว ถ้าความจริงจอมปลอมแต่เป็นจิตนิสัยของเขา ถ้าเขาสงบเสงี่ยม เขาน่าเคารพศรัทธานี้คนเชื่อถือมากนะ

ในสมัยพุทธกาล คุณติ พระสงฆ์เสงี่ยมมาก ไปถามพระพุทธเจ้าองค์นี้เป็นพระอรหันต์ใช่ไหม ไม่ใช่ สันตกายสงบเสงี่ยมมาก พระพุทธเจ้าเรียกมาเลย แล้วบอกเลยว่า ไม่ใช่ ไม่ใช่เพราะอะไร ไม่ใช่เพราะเขาเคยเกิดเป็นราชสีห์มา ๕๐๐ ชาติ การเกิดเป็นราชสีห์มันต้องมีสติสัมปชัญญะของเขา เขาจะสงบเสงี่ยมของเขา ความสงบเสงี่ยมหรือความผลุบผลับกิริยาของใจนี้ อันนี้เป็นอาการของใจไม่ใช่ตัวใจ

แต่ถ้าเป็นตัวความจริงนะ สิ่งที่เป็นความจริงขึ้นมามันจะรู้จริงของมัน ถ้าความจริงแท้ๆ ความจริงแท้เป็นอริยสัจจากภายใน ถ้าความจริงแท้ภายในสิ่งนี้มันไม่กลัวสิ่งใดๆ เลย คำว่าไม่กลัวมันไม่เอาโลกเป็นใหญ่ ถ้าความจริงปลอมเอาโลกเป็นใหญ่นะ เพราะความจริงปลอมนะ ความปลอมอันนั้นเป็นเพราะอะไร ความปลอมนั้นเป็นเพราะสังคมนับถือศรัทธา พอสังคมนับถือศรัทธานี้โลกเป็นใหญ่ โลกเป็นใหญ่ก็เอาอันนั้น

เป็นใหญ่ คุณิ เวลาเขาจัดงานกัน บริหารจัดการๆ บริหารจัดการเดี๋ยวนี้โลกเขาทำได้มากกว่านั้นอีกนะ ถ้าการจัดการเขาควบคุมได้หมดเลย เขาทำได้ดีกว่านั้นอีก

แล้วเราเอาความจริงอันนั้นเป็นความจริงนะ เราก็จะไปอยู่ในอนิจจัง อยู่ในสมมุติ อยู่ในการเวียนว่ายตายเกิด มันเป็นความจริงปลอมๆ แต่ไม่มีใครตีบคั่นมันได้ เพราะไม่มีใครตีบคั่นความจริงปลอมอันนี้ได้ ความจริงปลอมอันนั้นก็เลยเป็นใหญ่ เพราะอะไร เพราะต่างคนต่างปลอมด้วยกัน มันก็ไม่มีอะไรที่จะไปจับต้องได้

แต่ถ้าความจริงแท้ ถ้าความจริงแท้ะ สิ่งที่เป็นความจอมปลอมอะไรมันเกิดอะไรมันตาย ถ้าอะไรมันเกิดอะไรมันตายมันสาวไปถึงต้นเหตุ ต้นเหตุมันอยู่ที่ไหน ต้นเหตุเราออกไปดูข้างนอกกันหมด ทางวิทยาศาสตร์นี่ออกกว้างๆ ทางอวกาศกัน แต่ในได้สิ้นพิภพ ในโลกนี้ยังเข้าใจกันไม่ได้เลย นี่ในแกนของโลก สสารในโลกนี้ที่มันรวมตัวกันมาแล้วสิ่งที่เป็พลังงานความร้อน เห็นไหม จนเคยคิดกันนะว่าจะเอาความร้อนในโลกนี้ออกมาใช้เป็นพลังงาน แต่เจาะลงไปไม่ได้ไหม ลงทุนไหวไหม ลงทุนได้ไหม

นี่ก็เหมือนกัน ความจริงในหัวใจ หัวใจที่มันเกิดมันตายอยู่ที่นี่ เข้าไปถึงตรงนี้ไหม ถ้าเข้าไปถึงตรงนี้ได้มันจะไม่มี ความเก้อเจินเลย การแสดงออกของความจริงแท้ะ มันจะองอาจกล้าหาญ มันจะเข้าได้ทุกสังคัม ความจริงปลอมมันแสดงได้ในความจอมปลอมของสังคัมของตัวเอง เพราะความจอมปลอมสังคัมนั้นมันยอมรับความจอมปลอมอันนั้น เห็นไหม

คุณิ ประชาธิปไตย เสี่ยงข้างมากของประชาธิปไตย เสี่ยงข้างมากคนโง่มันยกมือเป็นกฎหมายออกมานะ กฎหมายของคนโง่ๆ ทำให้โลกนี้ขัดแย้งกันมากเลย ถ้ากฎหมายของคนฉลาด เห็นไหม กฎหมายของคนฉลาดมันจะไม่ขัดแย้งกับสังคัมทุกๆ ไป นี่สังคัมมันจอมปลอม ถ้าสังคัมจอมปลอมนะ ประชาธิปไตย เห็นไหม คนโง่ยกมือขึ้นมา กฎหมายก็เป็นกฎหมายของคนโง่ แล้วก็ขัดแย้งๆ ตลอด

แต่ถ้าเป็นธรรมาธิปไตยละ ธรรมาธิปไตยจะมากจะน้อยก็แล้วแต่ กฎหมายออกมาแล้วกฎหมายคือกฎหมาย การกระทำของเราเป็นการกระทำของเรา ถ้าเราทำไม่ผิดกฎหมาย ถ้าเราไม่ขัดแย้งกับเขา นี่กฎหมายก็คือกฎหมาย เขาบริหารกันที่กฎหมายไป บริหารกับความจอมปลอมไป แต่เราบริหารที่ใจ เราบริหารที่เจตนา บริหารที่ความเป็น

จริงของเรา ถ้าความเป็นจริงของเราสิ่งนี้มันไม่ขัดแย้งกับเราหรอก ถ้าความจริงของเรา อยู่ในหัวใจของเรา มันจะขัดแย้งกับความจอมปลอมไม่ได้

คุณติ เวลาความว่างมันเข้าได้ทุกส่วนสัดของสังขม มันเข้าทุกส่วนสัดของสสาร ความว่างครอบคลุมไปหมดเลย แต่ความว่างจอมปลอมมันครอบคลุมไปไม่ได้ เพราะอะไรรู้ไหม เพราะว่ามันมีตัวตน มันมีความรู้ว่าง พอรู้ว่าว่างแล้วมันคำนวณความว่าง คำนวณความว่างแล้วความว่างขัดแย้งกับความว่าง เพราะความว่างกับความเป็นความจริงมันเป็นความจริงของมัน มันไม่มีเจ้าของ มันเป็นธรรมชาติของมัน มันเป็นธรรมชาติอย่างนั้น

แต่ความจริงของเรามันมีคนถือหาง มีคนเป็นเจ้าของ แล้วรู้มันเป็นความว่าง มันมีจุดศูนย์กลางของความรู้สึก คือตัวตน คือค้นหา คือความเป็นจริงอันนี้ เห็นไหม ความจริงอันนี้มันเป็นผู้มีเจ้าของ มันผู้มีตัวภพ มีการยึดมั่นถือมั่น แต่ถ้าความจริง คุณติ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกกับโมฆราช เห็นไหม “เธอจงมองโลกนี้เป็นความว่าง แล้วกลับมากอดอนัตตานุทิฏฐิ” แต่เราไปคิดว่ามองโลกนี้เป็นความว่าง เพราะอะไรรู้ไหม เพราะเราจะรู้ว่าว่างไง เรามองนี้เป็นความว่างแล้วสมมุติว่าเราก็กว้างไปด้วย สมมุติว่าว่าง มันไม่เป็นความจริง เพราะมันมีอัตตา มีตัวตน มีเจ้าของ มีความรู้สึก

เรากลัวกันมาก ทุกคนไม่กล้าทำลายตัวเอง ในการวิปัสสนาทุกคนไม่กล้าทำลายความรู้สึก ไม่กล้าทำลายเพราะอะไร เพราะสิ่งนี้เราถนอมรักษา เหมือนเรามีบัญชีไม่กล้าเผาบัญชีทิ้ง บัญชีธนาคารเผาทิ้งให้หมดเลย ถ้าเผาทิ้งให้หมด สิ่งที่เราเผาทิ้งให้หมดแล้วเงินก็เป็นเงินของเราวันยังค่ำ แต่ไม่กล้าเผาบัญชีทิ้ง ไม่เผาบัญชีทิ้งนะ เงินในธนาคารเขา โกงกันไปแล้วนะ เขาเอาไปใช้สอยกันหมดแล้ว แล้วก็ถือบัญชีไว้โดยอุ่งใจว่าเรามีบัญชี เราเป็นเจ้าของทรัพย์สินอันนั้น มันไม่เป็นความจริงเลย

ถ้าความจริงเผาบัญชีมันทิ้ง ทำลายหัวใจตัวนี้ ทำลายหัวใจตัวนี้ย้อนกลับมาที่ ทำลายหัวใจ จับตัวใจให้ได้แล้วทำลายตัวใจไปเรื่อยๆ ทำลายตัวใจไปเรื่อยๆ ทำลายเรื่อยๆ มันสะอาดไปเรื่อยๆ จนถึงที่สุดแล้วต้องทำลายมัน เพราะอะไร เพราะอัตตานุทิฏฐิ นี้เราเป็นเจ้าของหมด เราวิปัสสนามา เห็นไหม คุณติ จิตนี้กลั่นออกจากอริยสัจ มันจะกลั่นออกจากอริยสัจ ถึงที่สุดจิตนี้ต้องทำลายมัน เห็นไหม ผู้มีอิทธิพลสูงสุดคือตัว

ค้นหาความทะยานอยาก คืออวิชชา คือตัวทาสตัวนี้มันเป็นผู้มีอิทธิพลที่สุด ผู้มีอิทธิพลมันจะมีอิทธิพลได้มันต้องทำลายเข้ามา มันต้องมีกำลังเหนือเขา มันต้องทำลายให้เขาอยู่ในอำนาจของมัน เห็นไหม

แม้แต่ธรรมะก็เหมือนกัน สิ่งที่เป็นสัมมาทิฏฐิ สิ่งที่เป็นความจริงนี้แหละ แต่มันละเอียดเข้าไป ถ้าละเอียดเข้าไปเราไม่เข้าถึงความละเอียดอันนั้น มรรคหยาบฆ่ามรรคละเอียด เราจะเข้าถึงกิจจัญญะที่อันละเอียดเป็นสังจัญญะ มันเป็นมรรคจัญญะ มรรคจัญญะจากภายใน มรรคจัญญะจากภายในมันจะลึกลับขึ้นมาได้อย่างไร เห็นไหม ความจริงแท้มันต้องมีสิ่งนี้รองรับ มันมีอริยสังวรรองรับไง มันมีความจริงรองรับใจดวงนี้ ใจดวงนี้มันอยู่บนอริยสังวร อริยสังวรรองรับมา มันกลั่นออกมาจากอริยสังวรมันจะไปตี้นตี้นกับสิ่งใด มันรู้เข้าใจสิ่งต่างๆ ไปได้หมดเลย

แต่ถ้ามันไม่มีอริยสังวรรองรับ เห็นไหม มันไม่มีความรู้จริงรองรับ มันจะเอาอะไรไปสื่อสารกับโลกเขา มันก็เอาความจอมปลอมออกมาสื่อสาร เห็นไหม นี้คุณสมบัติของความจริงมันต้องมีความจริง ถ้าคุณสมบัติของความปลอม มันจำมาก็ได้ มันศึกษาก็ได้ คุณติ คุณการศึกษาของเราเราจะเข้าใจหมดเลย ถ้ามรรค ธรรมะ ถ้ามมาลี ตอบได้หมดเลย แต่ตอบอยู่ในอ่าแง่นั้นไง ตอบกับคนที่เป็ความจอมปลอมด้วยกัน มันก็จะยอมรับกันในความจอมปลอมอันนั้น

แต่ถ้าเป็นความจริงนะ มันจะตอบอย่างนั้นไม่ได้ เพราะอะไร คุณติ เราหมักยีสต์เห็นไหม เราทำเหล้า เราทำสิ่งต่างๆ มันยังแปรสภาพเลย แม้แต่ของที่มันหมักดองไว้มันยังแปรสภาพออกไป คุณติ มันดองแล้วเป็น ดองแล้วเข้าเนื้อ เห็นไหม ดองแล้วเน่า ดองแล้วเป็นสิ่งไม่มีประโยชน์ เห็นไหม นี่ก็เหมือนกัน ถ้ามันไม่มีอริยสังวรรองรับมันเน่า มันไม่มีความจริงรองรับมันไม่รู้จักความจริง

ถ้าเป็นความจริงขึ้นมา นี่ธรรมะที่แสดงออกไปธรรมะจอมปลอมทั้งนั้นนะ คุณสมบัตินี้มันไม่มี ความเป็นจริงอันนี้มันไม่มี ถ้ามันมีมันเป็ความจริงปลอม แต่ความจริงปลอมมันต้องมี มีเพราะอะไร มีเพราะโลกมันเป็นความปลอม ถ้าโลกมันเป็นความปลอมสังคมโลกมันจะอยู่ได้ด้วยความเป็นไป เห็นไหม คุณติ คนโง่มากคนฉลาดมาก ขนโคกับเขาโค เขาโคมี ๒ เขา ขนโคมีมหาศาลเลย นี่คนนี่คนโง่มาก ถ้าคนโง่อาศัยกระแเส

อาศัยการประชาสัมพันธ์ อาศัยสมมุติหนีออกไป แต่ความจริงๆ พุดกับเขานี้เขาโคมี ๒ เขา
นะ เขาโคไปทางไหนไม่รู้ แต่ชนโคใครๆ ก็มี ทุกคนมันมีอยู่แล้ว แต่เขาโคไม่รู้จัก เขาโค
ไม่ยอมรับ เขาโคปฏิเสธว่าสิ่งนี้มันหายาก

ในการประพฤติปฏิบัติของเราก็เหมือนกัน ถ้าเราเอาความจริงของเรานี้ เราต้อง
ค้นคว้าของเรา เราต้องมีสัจจะความจริง มันต้องกลั่นออกมาจากอริยสังขนะ คำว่ากลั่นจาก
อริยสังขนะคืออะไร คุณติ พระอรหันต์หลงในอะไร? พระอรหันต์หลงในสมมุติบัญญัติ พระ
อรหันต์ไม่หลงในอริยสังขนะ เพราะอริยสังขนะรองรับใจดวงนั้น แล้วใจดวงนั้นเวลากลั่น
ออกจากอริยสังขนะแล้ว ทำลายตัวมันเองแล้วอริยสังขนะยิ่งสูง เห็นไหม อรหัตตมรรค
อรหัตตผล ถึงเวลาอรหัตตมรรค อรหัตตผลนี้ มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑

นิพพาน ๑ มันออกมาได้อย่างไร? มันทำอะไรให้จิตนี้ออกไปถึงนิพพานได้
แล้วนิพพานมันเป็นอย่างไร นี่นิพพานมีตัวตนไหม นิพพานเป็นอะไร นั่นมันสมมุติ
ทั้งนั้นนะ มันเป็นการสื่อความหมาย นิพพานคือการนิ่งเงียบอยู่ นิ่งเงียบอยู่แล้วไม่มีเหลือ
ไม่มีแล้วใครเป็นคนนิ่งเงียบ ใครเป็นคนรับรู้สัก เห็นไหม นี่วิมุตตिसุขมันอยู่ตรงไหน สุข
ที่เป็นวิมุตตिसุข สุขโดยขั้น สุขโดยสมมุติ นี่ฉานสมาบัติสมมุติทั้งนั้นนะ มันเกิดมาจาก
ใจ ไม่ใช่ใจ มันสมมุติทั้งหมดเลย ทำไมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงเข้าสมาบัติ
ก่อนจะปรินิพพาน นี่สมาธิไม่ใช่จิต อาการต่างๆ ไม่ใช่จิต จิตคือตัวจิต แต่สัพเพ ธมฺมา
อนตฺตา สภาวะธรรมที่เกิดขึ้นมาเกิดจากจิต จิตกระทำขึ้นมา เห็นไหม

คุณติ เวลามันเป็นพิษ มันเป็นไข้ มันทำลายตัวเองก็ความคิดนี้ ฉานสมาบัติขึ้นมา
ทำขึ้นมาแล้วมันก็ทำลายคนอื่น เห็นไหม แล้วทำลายเราเองด้วยเพราะอะไร เพราะใช้
พลังงานนี้ออกไป แต่เวลาเกิดขึ้นมาเป็นสัมมาทิฏฐิ เป็นความเห็นถูกต้อง นี่ฉานสมาบัติ
ต่างๆ สมาธิต่างๆ ปัญญาต่างๆ เกิดขึ้นมา เกิดขึ้นมาเข้ามาชะล้างตัวเอง ชะล้างตัวเอง ชะ
ล้างตัวจิต แล้วตัวจิตมันชะล้างด้วยสัพเพ ธมฺมา อนตฺตา เห็นไหม นี่ มรรค ๔ ผล ๔
อรหัตตมรรค อรหัตตผล ไปทำลายตัวมันเองแล้วมันอยู่ที่ไหน มันอยู่ที่ตัวมันเอง สอ
ปาทีเสสนิพพาน ที่ยังมีเศษส่วนอยู่ มีความรู้สึกอยู่ กับอนุปาทีเสสนิพพานจิตที่มันพ้น
ออกไปแล้วนี่ สิ่งนี้ถ้ามันเป็นความจริงมันจะเข้าใจสภาวะแบบนี้แล้วจะไม่ได้แย้งกับ
สังคมเลย

สังคัมกับสังคัม สมมุติเหมือนเราเป็นผู้ใหญ่ เราจะไปได้แย่งอะไรกับเด็ก เด็กมันไม่เข้าใจของมันใช่ไหม แต่เด็กประสามัน เด็กมันชนอย่างไร เด็กมันมีวุฒิภาวะอย่างไร มันก็ธรรมชาติของเด็ก ธรรมชาติของสมมุติไง สมมุติเป็นธรรมชาติอย่างนี้ คนเรามันต้องเวียนว่ายตายเกิดอย่างนี้ แล้วสิ่งที่เป็นวิมุตติมันจะไปขัดแย้งกับสมมุติอย่างไร มันไม่ขัดแย้งกับสมมุติเลย เพราะมันเห็นตามความเป็นจริง รู้แล้วสังเวชด้วย มันปลงธรรมสังเวชไง มันสลดสังเวช เห็นใหม่ คุณิ เวลาธรรมสังเวช ธรรมมันเกิดนะ มันสะท้อนหัวใจมาก สะท้อนหัวใจ แต่ไอ้คนที่เขาปลงธรรมสังเวชมันไม่รู้ตัวมันเลยนะ สิ่งที่เกิดขึ้นมาโดยสมมุติ "ไม่รู้จักสมมุติเลย"

แต่สิ่งที่เป็นธรรมที่เป็นวิมุตตินะเห็นแล้วมันสะท้อนใจ สะท้อนใจก็สะท้อนธรรมของเราไง สะท้อนความรู้สึกของเราไง นี่มันถึงตื่นตัวตลอดเวลา เห็นใหม่ ผู้ที่ตื่นตัวตลอดเวลาที่มีราตรีเดียว ไม่ตื่นเด่นไปกับโลก ๒๔ ชั่วโมงหมุนกันอยู่อย่างนี้ แล้วมีราตรีเดียวเพราะมันหมุนไปๆ ถึงเวลามันก็แปรสภาพไป แม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังต้องปรินิพพานไป “อาหนัก เราบอกเธอแล้วไม่ใช่หรือ แม้แต่เรตถาคคก็จะนิพพานในคืนนี้” แม้แต่ตถาคคนะ เพราะร่างกายนี้เป็นสมมุติ กายเป็นสมมุติ มันต้องทิ้งไว้ที่นี้ แต่ในเมื่อมีสมมุติอยู่เราเอามาวิปัสสนา เอามาเป็นประโยชน์กับเรา มันถึงเป็นความจริงแท้

ความจริงแท้มันเป็นนามธรรม ความจริงแท้มันเป็นความรู้สึก แล้วสื่อกันไม่ได้ เพราะโลกนี้คนหูตาสว่างมันไม่มี ขนโคเขาโค เขาโคมันมีน้อยมาก มันถึงโดนสิ่งที่เป็นขนโคแหกตา แหกว่าเป็นเขาโคๆ เราก้ไปเชื่อ เขาโคนี้มันๆ อย่างนี้หรือ เขาโคเป็นขนอ่อนๆ อย่างนี้นะหรือ เราก้เชื่อกันไป เชื่อกันไป เพราะมันสมมุติกันก็อยู่เพื่อให้สังคัมร่มเย็นเป็นสุขเท่านั้นเอง

แต่ถ้ามันเป็นอริยทรัพย์ เป็นสัจจะความจริงของเราขึ้นมา เราต้องทำของเราขึ้นมา นะ แล้วเราจะเทียบเคียงพวกนี้ได้หมดเลย เทียบเคียงพวกนี้มันเป็นเรื่องของโลก มันเป็นนโยบาย มันเป็นอุบาย อุบายเพื่อให้สังคัมร่มเย็นเป็นสุขเท่านั้น อุบายเพื่อให้ศาสนา นี้มันคงเท่านั้นเอง มันคงในสมมุติไง แต่ถ้ามันคงในสมมุติแล้วสมมุติเขาสนใจขึ้นมา เขาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เขาถึงเข้าถึงวิมุตติ

คูตี วัฒนธรรมประเพณีต้องฝึกฝนเด็กใหม่ให้เข้มาารู้จักวัฒนธรรมประเพณี แต่เวลาเราประพฤติปฏิบัติแล้ววัฒนธรรมประเพณีเป็นตัววางกั้น วัฒนธรรมประเพณีมีประโยชน์กับเด็กๆ นะ มีประโยชน์กับศรัทธาใหม่ เพราะเขาเข้ามาเขาถือเขาเงิน เขาไม่รู้จะทำสิ่งใดๆ เลย ก็เอาวัฒนธรรมประเพณีเป็นเครื่องมือให้เขาเข้าถึงศาสนา แต่ผู้ประพฤติปฏิบัติวัฒนธรรมประเพณีเราไปห้วงเท่านั้นนะ เราจะได้เข้าทางจงกรมเลย เราจะไม่มีโอกาสภาวนาของเราเลย เห็นไหม เราต้องเปิดโอกาสภาวนาของเรา เพื่ออะไร เพื่อให้เข้าถึงความจริงแท้ ความจริงความปลอดภัยอย่างนั้นนะเพื่อโลก เพื่อสงสาร เพื่อความเป็นไปของสังคม แต่ความจริงแท้มันอยู่ในหัวใจของเรา เอวัง